

Prædiken til Påskedag

Mark. 16, 1-8

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange. Markusevangeliet 16,1-8

Det er Påske! Det er Påskedag og nu er vi her i Domkirken. Vi er omgivet af de røde brændte sten, kirkens kendetegn. Måske så vi dem fra lang afstand på vej herhen. Eller de dukkede pludselig op, når vi drejede om hjørnet. Alle blev vi mødt af de store røde mure. Nu er vi inde i selve det store rum, blandt alle stenene. 2.6 millioner munkesten gik der til at bygge denne kirke, det endda uden tårne og kapeller – og en munkesten er næste tre gange så stor som en mursten er i dag.

Kirken rejser sig, rejser sig af den jord, den ler, som er her omkring den. Af leret fra Roskilde. Gravet, æltet, formet, tørret, brændt for 800 år siden. Slæbt op ad bakken til kirkebyggeriet. Rejst her på bakken. Rejst af selve jorden her. Kirken er af jorden, men kirken fortæller om mere end bare jorden. Der er meget mere at sige. Kirken er en bygning, men var der intet andet at sige om den, så var der ingen grund til, at vi var kommet herhen Påskedag, men vi er her jo.

Herinde, hvor der fortælles om noget der er mere, end kun det vi bygger og kan og gør. Om noget mere end bare det, vi tænker og måler og vejer og lever med. Her er en mulighed, en åbning, en sprække, ind til noget andet, end det vi kender. Herinde er et rum, hvor der gennem hundredevis af år er for-

kyndt nåde, frelse og velsignelse. Herinde er et rum, som bliver fyldt af tro, håb og kærlighed, fordi det er fyldt med levende, åndende mennesker.

Fyldt med os, som er kommet. Hver med alt det vi bærer med os i vores eget sind, i vores eget liv, af smerte og af lykke. Og herinde er det, at: ”Kristi stod op af døde i påske morgenrøde, Krist stod op af døde, afsonet er vor brøde, Krist stod op af døde, i himlen vi ham møde”.

Kirkebygningen er skabt af jorden, men den fortæller om det, som er mere end jorden. Lige som vi gør det. Vi er jo også af jorden. Vi er lavet af de samme atomer, som resten af vores verden. Vores kroppe er sammensatte af de samme elementer, som det der omgiver os.

Det er som i skabelsesmyten i Bibelen, hvor mennesket bliver formet af leret og Gud bagefter puster sin ånde ind i lerfiguren, så den begynder at trække vejret. Selv om det er en myte, som vi ikke tror bogstaveligt på, så fortæller den noget fundamentalt sandt om at være et menneske.

Den fortæller, at vi er af jorden, men den fortæller også, at Gud pustede sin Ånd ind i os, så vi blev levende væsener. Den fortæller i mytens form, at vi er mere end bare leret. Vi er af jorden, men der er mere at sige om os end det. For det er Påske. Derfor er der altid mere at sige.

Vi hører om kvinder der sørger og går til en grav. Vi hører om en sten, som er alt for stor og tung, vi hører om at være forfærdet og ikke turde fortælle nogen, hvad der er sket. Det er alt sammen en historie om, hvor tunge og onde menneskenes liv kan være på jorden.

Vi hører også en historie om, at der er mere end det. Om en ung mand i hvide klæder, om et budskab så stort og så rigt, at det fortæller om Guds sejr over alt det vi frygter, selv døden. Et budskab om at Kristus går i forvejen for os. Et bud om at vi skal se ham igen. En beretning uden ende, en beretning om ham som er, som var og som kommer. Om Jesus fra Nazareth, Gud selv der gik på jorden. Han lærte, velsignede og fortalte mennesker, hvem de selv var og hvem han var. Han døde som et stakkels pint menneske, men han opstod af graven i herlighed.

For der er altid er mere at sige, også mere for os, også mere om os, når vi tænker på vores eget liv.

Vi er af jorden. De var af jorden, de som gik forud for os i vores eget liv, som vi savner i dag. Men det er sandt, at vore døde er mere end dem, der bare gik tilbage til jorden. Det er sandt at vi er mere end dem, der bare går tilbage til jorden.

Som det lyder i begravelsesritualets ord: ”Af jord er du kommet”. Vi ved det. ”Til jord skal du blive”. Vi frygter det. Men ”af jorden skal du igen opstå”? Vi skal grave så dybt ind og række så højt op for at tage det ind – dette, at der hos Gud er en evighed og en opstandelse ud over alt, hvad vi kan fatte. ”Af jorden skal du igen opstå”?

Og dog er det sandt. Det er sandt, at vi er mere end dem, der bare går tilbage til jorden. For det er Påske og nu er vi her. Sammen med de andre, som er kommet i dag. Skulder ved skulder med dem, som gik forud for os. Dem, som gik forud for os her i Domkirkens rum til dens gudstjenester gennem de hundreder af år. Hver var de mennesker i deres egen ret, med deres egne fortællinger og tanker, deres smerte og lykke. Hver sten her i kirken blev æltet og formet. Sådan

går det også os. Hver af os bliver æltet og formet af det liv som blev netop vores, vores egen historie. Den er sand, men det er også sandt, at du er mere. Du er mere end alt det der skete dig og alt det du gjorde.

Kirken rejste sig af leret, men kirken fortæller om mere end bare leret. Du er af jorden, men der er meget mere at sige om dig. Guds menneske er du i liv, i død, i evighed. For det er Påske. I Jesu navn er det glædelig Påske! Amen

Maria Harms

Roskilde Domkirke

(Prædiken til Påskedag 2021)

Salmer (Den Danske Salmebog):

218: Krist stod op af døde

224: Stat op min sjæl

236: Påskeblomst

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk